

POSTANOWIENIE

Tczew, dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Lubowiecki

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

skargi dłużnika J. J. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) A. Z. w sprawach egzekucyjnych wszczętych z wniosków wierzycieli H. B., J. K., B. M., A. M., (...) Spółki Akcyjnej w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko dłużnikowi J. J.

z udziałem Krajowego Ośrodka (...) w W., Banku (...) Spółki Akcyjnej w W., O. R., M. B., B. K., K. J., W. J., R. P. i D. P.

której przedmiotem jest postanowienie z dnia 22 września 2017 r.

postanawia

1. ***odrzuć skargę;***

2. nakazać zwrot dłużnikowi ze Skarbu Państwa - kasa Sądu Rejonowego (...) kwoty 100 zł (sto złotych) tytułem nienależnej opłaty.

UZASADNIENIE

Dłużnik J. J. złożył skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) A. Z. w sprawach egzekucyjnych wszczętych z wniosków wierzycieli H. B., J. K., B. M., A. M., (...) Spółki Akcyjnej w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., z udziałem Krajowego Ośrodka (...) w W., Banku (...) Spółki Akcyjnej w W., O. R. i M. P., której przedmiotem jest postanowienie z dnia 22 września 2017 r., w którym Komornik oddalił wniosek dłużnika o umorzenie egzekucji z nieruchomości zapisanych w księgach wieczystych (...). Jako podstawę skargi dłużnik wskazał nieprawidłowe zastosowanie przez organ egzekucyjny art. 830 k.p.c.

W dniu 15 listopada 2017 r. dłużnik został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego skargi, poprzez złożenie jego 15 odpisów i odpisów załączników, pod rygorem odrzucenia skargi. W określonym terminie dłużnik nie uzupełnił braku skargi. W piśmie z dnia 20 listopada 2017 r. wskazał, że z uwagi na chorobę pracownicy, nie jest w stanie zadośćuczynić żądaniu Sądu i wniósł o wydłużenie terminu do czasu powrotu jej ze szpitala, co ma nastąpić w dniu 25 listopada 2017 r.

Biorąc pod uwagę, że egzekucja z wszystkich trzech nieruchomości prowadzona jest od 2010 r. (nadzory Sądu nad egzekucjami sprawowane są w tut. Sądzie w sprawach o sygnaturach akt (...), (...) i (...) od 3 i 23 marca 2010 r.), prawem właściwym dla określenia przebiegu i oceny prawidłowości postępowania egzekucyjnego pozostają normy obowiązujące w chwili wszczęcia egzekucji. Ustawy nowelizujące następczo przepisy Kodeksu postępowania cywilnego zawierają normy międzyczasowe, które wskazują, że do postępowań wszczętych przed wejściem w życie tych ustaw, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 767 § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 5 lutego 2005 r. do 3 maja 2012 r., skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od daty czynności, gdy strona była przy niej obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od daty zawiadomienia strony o dokonaniu czynności, w braku zawiadomienia - od daty dowiedzenia się o niej, a w wypadku zaniechania - od daty, w której czynność powinna być dokonana.

Zgodnie z art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c. stosowanym w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie art. 13 § k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym.

Termin wskazany w ostatnio cytowanym przepisie jest terminem ustawowym, zatem nie podlega wydłużeniu. Z tego względu Sąd nie był uprawniony do uwzględnienia wniosku dłużnika o wydłużenie terminu do uzupełnienia braku formalnego skargi.

Obowiązujący w okresie od 5 lutego 2005 r. do 3 maja 2012 r. art. 7673 zd. 1 k.p.c. stwierdzał, jeżeli skargę wniesiono po terminie albo nie uzupełniono w terminie jej braków, sąd odrzuca skargę, chyba że uzna, iż zachodzi podstawa do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2.

Mając na względzie, że dłużnik nie uzupełnił braku formalnego skargi w postaci jej odpisów i odpisów załączników, nie jest możliwe nadanie sprawie dalszego biegu, wszakże nie można doręczyć tych odpisów wierzycielom i uczestnikom.

Z tych względów, na podstawie art. 7673 zd. 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1. sentencji.

Sąd uznał, że przyczyny wskazane w skardze nie uzasadniają zastosowania art. 795 § 2 k.p.c. W skardze i we wniosku z dnia 17 września 2017 r. kierowanym do Komornika dłużnik wskazał, że podstawą żądania umorzenia egzekucji z nieruchomości jest art. 830 k.p.c. w zw. z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie określenia przedmiotów należących do rolnika prowadzącego gospodarstwo, które nie podlegają egzekucji (Dz.U. z 2017, poz. 1385).

Wymaga zauważenia, że w § 5 rozporządzenia wskazano, że przepisów rozporządzenia nie stosuje się w razie równoczesnego skierowania egzekucji do wszystkich nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego prowadzonego przez dłużnika. Mając na względzie skierowanie egzekucji do wszystkich nieruchomości stanowiących współwłasność dłużnika, rozporządzenie nie w stosunku do niego zastosowania.

W związku z tym zaskarżona czynności Komornika nie uzasadnia podjęcia czynności przez Sąd w trybie czynności podjętych z urzędu.

O zwrocie opłaty Sąd orzekł w punkcie 2. sentencji na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.